

Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia local de Catalunya

Avis legal: aquest text és propietat del CEMICAL. S'autoritza de manera genèrica l'accés als continguts, el seu tractament i explotació, sense cap finalitat comercial i sense modificar-los. En qualsevol cas, la reproducció, difusió o divulgació s'haurà d'efectuar tot citant la font.

Aquesta informació no substitueix la publicada en els diaris oficials, únics instruments que donen fe de la seva autenticitat

SUMARIO:

PREÀMBUL	4
CAPÍTOL 1. DISPOSICIONS GENERALS	6
Article 1. Normativa aplicable.....	6
Article 2. Àmbit d'aplicació	6
Article 3. Faltes i sancions	6
CAPÍTOL 2. PERSONES RESPONSABLES.....	6
Article 4. Abast de la responsabilitat disciplinària	6
Article 5. Situacions administratives.....	6
Article 6. Autoria i cooperació	7
Article 7. Inducció.....	7
Article 8. Tolerància	7
Article 9. Encobriment.....	7
Article 10. Altres tipus de responsabilitat	7
CAPÍTOL 3. PROCEDIMENT DISCIPLINARI.....	7
SECCIÓ PRIMERA. PRINCIPIS I DISPOSICIONS GENERALS DEL PROCEDIMENT	7
Article 11. Principis	7
Article 12. Tipus de procediments disciplinaris	8
Article 13. Inici del procediment	8
Article 14. Informació reservada	9
Article 15. Abstenció i recusació	9
Article 16. Notificació	9
SECCIÓ SEGONA. ÒRGANS COMPETENTS.....	10
Article 17. Competència per a la incoació i nomenament d'instructor i secretari	10
Article 18. Òrgans competents per sancionar	10
SECCIÓ TERCERA. ADOPCIÓ DE MESURES CAUTELARS.....	10
Article 19. Mesures cautelars.....	10
Article 20. Suspensió provisional	11
Article 21. Traslats o adscripció provisional a un altre lloc de treball	11
SECCIÓ QUARTA. EL PROCEDIMENT DISCIPLINARI ORDINARI.....	12
Article 22. Pràctica de diligències	12
Article 23. Plec de càrrecs	12
Article 24. Pràctica de proves	12
Article 25. Vista de l'expedient	13
Article 26. Inexistència de responsabilitat disciplinària	13
Article 27. Proposta de resolució	13
Article 28. Remissió de l'expedient	13
Article 29. Ampliació de terminis i durada de l'expedient.....	13
Article 30. Resolució	14
SECCIÓ CINQUENA. EL PROCEDIMENT DISCIPLINARI ABREUJAT.....	14
Article 31. Instrucció de procediment abreujat	14
Article 32. Proposta de resolució	14
Article 33. Resolució	14
Article 34. Canvi de tipus de procediment.....	15
CAPÍTOL 4. EXECUCIÓ DE LA SANCIÓ.....	15
Article 35. Execució de la sanció	15
CAPÍTOL 5. SANCIONS DISCIPLINÀRIES.....	15
Article 36. Les sancions	15
Article 37. Deducció proporcional de retribucions	16
Article 38. Traslats a un altre lloc de treball	16
Article 39. Suspensió de funcions	16
Article 40. Graduació de les sancions.....	16
Article 41. Grau de consumació	17

CAPÍTOL 6. EXTINCIÓ DE LA RESPONSABILITAT	17
Article 42. Extinció de la responsabilitat.....	17
Article 43. Prescripció de les faltes	17
Article 44. Prescripció de les sancions.....	17
Article 45. Inscripció de la sanció i cancel·lació	18
Article 46. Pèrdua de la condició de funcionari	18
Disposició addicional	18
Disposició transitòria.....	18

PREÀMBUL

L'article 104.1 de la Constitució espanyola atribueix a les forces i cossos de seguretat la missió de protegir el lliure exercici dels drets i de les llibertats i garantir la seguretat ciutadana. L'apartat 2 d'aquest precepte estableix que una Llei orgànica en determinarà les funcions, els principis bàsics d'actuació i els estatuts.

Així mateix, l'article 148.1.22 de la Constitució va preveure que les comunitats autònomes poguessin assumir competències, entre altres matèries, quant a la coordinació, així com altres facultats en relació amb les policies locals en els termes que estableixi una llei orgànica.

D'acord amb la dita remissió, la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, a l'article 1.4, estableix que el manteniment de la seguretat pública l'exerciran les diferents administracions públiques a través de les forces i cossos de seguretat. L'article 2 disposa específicament que són forces i cossos de seguretat, juntament amb els de l'Estat i els de les comunitats autònomes, els cossos de policia dependents de les corporacions locals.

L'article 5 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, determina els principis bàsics d'actuació dels membres de les forces i cossos de seguretat, i l'article 6, les disposicions estatutàries comunes. En concret, l'article 6.9 disposa que el règim disciplinari estarà inspirat en uns principis conformes amb la missió fonamental que la Constitució els atribueix i amb l'estructura i organització jerarquitzada i disciplinada pròpies d'aquests, sens perjudici de l'observança de les garanties degudes.

En aquest sentit val a dir, quant a les forces i cossos de seguretat, que l'article 4.e) de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per la Llei de l'Estat 7/2007, de 12 d'abril, els considera com a personal amb legislació específica pròpia, al qual només s'apliquen directament les disposicions d'aquest Estatut quan ho disposi així la seva legislació específica, és a dir, la legislació policial. Aquest precepte es complementa amb l'article 3.2, que preveu també que s'apliqui als cossos de policia local la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, en allò que s'estableixi així i, d'altra banda, la legislació de les comunitats autònomes i, per tant, a Catalunya principalment la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

A més, a Catalunya, com a comunitat dotada de policia pròpia (el cos de Mossos d'Esquadra), l'Estatut d'autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, a l'article 164.1, atribueix a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, d'acord amb el que disposa la legislació estatal, entre altres competències, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i també l'ordenació de les policies locals, a més de les competències sobre coordinació de l'actuació de les policies locals a l'apartat 2 d'aquest mateix precepte i que ja havia reconegut l'Estatut aprovat l'any 1979.

La Llei 4/2003, de 7 d'abril, a l'article 1, estableix com a objecte l'ordenació de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat pública, i especialment les de policia, entre d'altres, en un sistema general de seguretat propi de Catalunya, participat per les administracions amb competències en aquesta matèria. L'article 5 d'aquesta Llei disposa que la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i les policies dels ajuntaments, amb la denominació de policia local, policia municipal, guàrdia urbana o altres de tradicionals, constitueixen la policia de les institucions pròpies de Catalunya.

A més, l'article 5.3 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, determina que els cossos de la policia de les institucions pròpies de Catalunya es regeixen, pel que fa a l'organització, les funcions, el règim estatutari i el funcionament intern, per la legislació específica en la matèria i per la resta de l'ordenament vigent. Així mateix, l'article 25.1 disposa que el Govern, per mitjà del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, té la responsabilitat de fer efectiva la coordinació de les policies locals, la qual implica la determinació dels mitjans i dels sistemes de relació que fan possible l'acció conjunta d'aquests cossos, mitjançant les autoritats competents, de manera que s'aconsegueixi la integració de

les actuacions particulars respectives dins el conjunt del sistema de seguretat que els és confiat. Finalment, entre altres preceptes destacables d'aquesta norma legal, l'article 28, relatiu a la delimitació de serveis, concreta a l'apartat 3 quines són les funcions pròpies de les policies locals i, a l'apartat 4, les funcions compartides entre la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i les policies locals.

En matèria específica de policies locals, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, que va derogar l'anterior Llei 10/1984, del 5 de març, de coordinació de les policies locals. La Llei 16/1991, de 10 de juliol, s'aplica, com disposa el seu article 1.1, a tots els cossos de policia que depenen dels municipis de Catalunya, els quals es regeixen, d'acord amb l'article 28, com a funcionaris de carrera dels ajuntaments respectius, per la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, per aquesta Llei de policies locals i les disposicions que la despleguin, a més dels reglaments específics i altres normes dictades pels ajuntaments i legislació de règim local i de la funció pública de Catalunya, si bé aquests darrers blocs normatius, com s'ha dit, únicament quan s'hi faci remissió expressa.

Per tant, a Catalunya, és aplicable la legislació orgànica reguladora de les forces i cossos de seguretat en els termes expressats i també l'Estatut d'autonomia aprovat amb rang de llei orgànica, el qual atribueix a la Generalitat de Catalunya tant la coordinació de l'actuació de les policies locals com també la seva ordenació, així com la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, en el qual s'integren el cos de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i els cossos de policia local de Catalunya, i la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

El règim disciplinari de les policies locals es preveu al títol 6 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, que determina de forma expressa i específica, a l'article 46, que el règim disciplinari aplicable als policies locals és el que estableix aquesta Llei, sens perjudici de les responsabilitats civils o criminals en què puguin incórrer. Els articles 47, 48, 49, 50 i 52 tipifiquen les faltes com a molt greus, greus i lleus i estableixen les possibles sancions a imposar.

A més, els capítols 2 i 3 d'aquest títol 6 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, regulen el procediment disciplinari i l'extinció de la responsabilitat, respectivament. No obstant això, es fa necessari un desplegament reglamentari, especialment en el que es refereix a la regulació del procediment disciplinari en matèria de policies locals a Catalunya, com s'ha fet amb altres cossos policials o funcionaris, com el cos de Mossos d'Esquadra o els membres de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, especialment per tal de tenir en compte les peculiaritats del món municipal, respectant l'autonomia local i els preceptes legals que recullen la corresponent tipificació i principis aplicables, així com el règim específic que correspon als cossos policials en l'àmbit local a Catalunya.

Val a dir, a més, que el procediment disciplinari es regula habitualment mitjançant reglament per raons de tècnica legislativa, cosa que es correspon a més amb les competències atribuïdes a la Generalitat d'acord amb la legislació vigent.

Quant al contingut del Reglament, als capítols 1 i 2 es fa referència, respectivament, a les disposicions generals i a les persones responsables. El procediment disciplinari com a tal es regula al capítol 3, on, en diferents seccions, s'estableixen uns principis, els òrgans competents, les mesures cautelars a adoptar, el procediment ordinari i el procediment abreujat.

Així mateix, els capítols 4, 5 i 6 preveuen específicament el règim d'execució de les sancions, les sancions a imposar i els criteris de graduació i l'extinció de la responsabilitat.

La disposició final primera de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, autoritza el Govern de la Generalitat perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Vist l'informe de la Comissió de Policia de Catalunya;

Per tot això, a proposta del conseller d'Interior, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessoradora, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

CAPÍTOL 1. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Normativa aplicable

1.1 El règim disciplinari aplicable a les persones membres dels cossos de policia local és el que estableix la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, especialment en el que disposa el seu títol sisè, i el que estableix aquest Reglament de règim disciplinari.

1.2 En tot el que no preveu la normativa esmentada són aplicables les normes de procediment relatives al règim disciplinari del personal funcionari de les administracions locals de Catalunya.

Article 2. Àmbit d'aplicació

2.1 El present Reglament és aplicable a les persones membres dels cossos de policia local de Catalunya.

2.2 El present Reglament és també d'aplicació directa quant al procediment als vigilants municipals en qualsevol de les seves denominacions, i són supletòries les ordenances o reglaments municipals específics. No obstant això, pel que fa a la tipificació de les infraccions i les sancions a imposar, els és aplicable el règim del personal al servei de les administracions locals.

Article 3. Faltes i sancions

3.1 Les faltes comeses pels membres dels cossos de policia local en l'exercici de les seves funcions, que poden ser molt greus, greus i lleus, són les tipificades respectivament als articles 48, 49 i 50 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, o la norma legal del Parlament de Catalunya que la substitueixi.

3.2 Així mateix, les sancions que s'hi poden imposar són les previstes a l'article 52 d'aquesta Llei 16/1991, de 10 de juliol, o la norma legal del Parlament de Catalunya que la substitueixi.

CAPÍTOL 2. PERSONES RESPONSABLES

Article 4. Abast de la responsabilitat disciplinària

4.1 Les persones membres dels cossos de policia local poden incórrer en responsabilitat disciplinària per la comissió de les faltes degudament tipificades, des del moment del nomenament fins a la pèrdua de la condició de funcionari.

4.2 En el cas de nomenaments en pràctiques, a més, és aplicable el règim disciplinari establert al Reglament de règim interior de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya o norma que el substitueixi, i les corresponents bases reguladores de la convocatòria de selecció.

Article 5. Situacions administratives

5.1 Les persones membres dels cossos de policia local que es troben en una situació diferent de la de servei actiu poden incórrer en responsabilitat disciplinària per les faltes previstes en la Llei 16/1991, de

10 de juliol, de les policies locals, que puguin cometre dins les seves peculiars situacions administratives, sempre que els fets no hagin d'estar sancionats per aplicació d'un altre règim disciplinari.

5.2 L'autorització de comissió de serveis, trasllat, permuta o canvis de situació administrativa, sotmesos a autorització, resta condicionada al fet que no impedeixin l'exigència de les responsabilitats disciplinàries concretes.

Article 6. Autoria i cooperació

6.1 S'entén que les persones autores d'una infracció són les que realitzen el fet tipificat com a infracció elles mateixes, conjuntament o per mitjà d'una altra persona de la qual se serveixen com a instrument.

6.2 Així mateix, també són persones autores, com a cooperadores necessàries, aquelles persones que cooperen en la seva execució amb un acte sense el qual no s'hauria efectuat la infracció. Es pot exigir també responsabilitat disciplinària, si bé almenys en un grau inferior, a aquelles persones que sense ser cooperadores necessàries s'acrediti que hi han cooperat o col·laborat.

Article 7. Inducció

Les persones membres dels cossos de policia local que indueixin altres a fer actes o tenir conductes constitutius de falta disciplinària incorren en la mateixa responsabilitat.

Article 8. Tolerància

Incorren en la mateixa responsabilitat que les persones autores de la infracció els comandaments que, tenint coneixement i capacitat d'impedir-ho, tolerin la comissió de la infracció, o bé la desconeguin per negligència greu.

Article 9. Encobriment

9.1 Les persones membres dels cossos de policia local que encobreixin les faltes molt greus i greus consumades incorreran en una falta d'un grau inferior.

9.2 S'entén per encobriment no donar compte al superior jeràrquic competent, de forma immediata, dels fets constitutius d'una falta molt greu o greu dels quals es tingui coneixement. A aquests efectes, les persones membres dels cossos de policia local tenen l'obligació de comunicar per escrit al seu superior jeràrquic immediat els fets que coneguin i que considerin constitutius de faltes molt greus i greus, exceptuant els casos en què aquest sigui el presumpte infractor, supòsit en el qual la comunicació s'ha de fer al superior jeràrquic immediat d'aquest últim.

Article 10. Altres tipus de responsabilitat

La responsabilitat disciplinària s'entén sens perjudici de la responsabilitat civil o penal en què pot incórrer la persona funcionària, la qual s'ha de fer efectiva en la forma que preveu la legislació vigent.

CAPÍTOL 3. PROCEDIMENT DISCIPLINARI

SECCIÓ PRIMERA. PRINCIPIS I DISPOSICIONS GENERALS DEL PROCEDIMENT

Article 11. Principis

11.1 El procediment sancionador de les persones membres dels cossos de policia local s'ha d'ajustar als principis de legalitat, impuls d'ofici, imparcialitat, agilitat, eficàcia, publicitat, contradicció, irretroactivitat,

tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i concurrència de sancions, i comprendrà essencialment els drets a la presumpció d'innocència, informació, defensa, audiència i vista de l'expedient.

11.2 No es poden imposar sancions si no és en virtut d'un expedient instruït a aquest efecte.

11.3 Així mateix, és aplicable el principi d'immediació en virtut del qual és essencial la intervenció de l'instructor en totes les proves practicades i no pot ser suplerta per la del secretari.

11.4 L'inici d'un procediment penal contra persones membres dels cossos de policia local no impedirà l'acord d'inici de procediments disciplinaris pels mateixos fets. Tanmateix, només es podrà resoldre definitivament quan la sentència recaiguda en l'àmbit penal sigui ferma i la declaració de fets provats que contingui vincularà l'Administració.

11.5 Pot recaure en una mateixa persona infractora una sanció penal i una de disciplinària pels mateixos fets quan el bé jurídic protegit sigui diferent.

Article 12. Tipus de procediments disciplinaris

12.1 Per a la imposició de sancions disciplinàries per faltes greus i molt greus es seguirà el procediment disciplinari previst a la secció quarta d'aquest capítol.

12.2 Es podrà seguir el procediment abreujat previst a la secció cinquena d'aquest capítol:

a) Per la comissió d'infraccions lleus.

b) Quan la incoació del procediment tingui fonament en fets declarats provats penalment en una sentència ferma per la comissió d'un delictes dolós que sigui constitutiu d'infracció d'acord amb el règim disciplinari aplicable a les policies locals.

c) Quan els fets que motivin la incoació hagin estat constatats de forma objectiva i suficient, i es donin les circumstàncies següents:

- l'acord de la persona presumpta infractora en relació amb la tramitació de l'expedient com a procediment abreujat,

- i que la sanció que pugui recaure, vista la tipificació dels fets i les circumstàncies de graduació concurrents, comporti el trasllat o la suspensió de funcions per un temps que no excedeixi la tercera part del que està previst per a les infraccions greus o de la cinquena part en el cas de les molt greus.

12.3 La sanció per faltes lleus pot ser imposada sense cap altre tràmit que el d'audiència de l'interessat.

Article 13. Inici del procediment

13.1 El procediment disciplinari s'inicia sempre d'ofici, per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, petició raonada dels subordinats o denúncia.

13.2 Si el procediment s'inicia com a conseqüència de denúncia o de petició raonada, l'òrgan competent ha de comunicar aquest acord al denunciant o als signataris de la petició raonada. Així mateix, s'ha de comunicar la denegació d'incoació d'expedient disciplinari.

13.3 En el moment en què es notifiqui l'acord d'inici del procediment disciplinari, s'informarà el funcionari del dret d'assistència lletrada.

Article 14. Informació reservada

14.1 Abans d'incoar un procediment disciplinari, l'òrgan competent per incoar-lo pot, amb caràcter facultatiu, iniciar diligències preliminars amb caràcter d'informació reservada, per aclarir els fets ocorreguts així com els presumptes responsables. Posteriorment, l'instructor ha d'acordar que aquesta informació s'incorpori a l'expedient disciplinari.

14.2 La informació reservada l'ha de realitzar la persona o òrgan administratiu que es determini en el moment en què s'acordi. A aquests efectes es podrà sol·licitar la col·laboració del departament competent en matèria d'ordenació i coordinació de les policies locals de l'Administració de la Generalitat i, amb la conformitat d'aquest, encarregar actuacions d'investigació al personal que el dit departament designi.

14.3 Un cop practicades les diligències que la persona encarregada de dur a terme la informació reservada consideri oportunes i quan dels fets investigats es derivin presumptes responsabilitats per la comissió d'una infracció disciplinària, ho posarà en coneixement de l'òrgan que hagi ordenat la informació perquè, si ho considera així, acordi l'inici de l'expedient disciplinari.

14.4 En tot cas, l'òrgan competent per a la incoació de l'expedient disciplinari pot demanar a la persona encarregada de dur a terme la informació reservada la pràctica de noves diligències que resultin imprescindibles per a la decisió.

Article 15. Abstenció i recusació

15.1 Són aplicables a l'instructor i al secretari les normes sobre abstenció i recusació establertes als articles 28 i 29 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

15.2 La recusació, que es pot promoure des del mateix moment en què l'interessat tingui coneixement de qui són l'instructor i el secretari o en qualsevol moment del procediment, s'ha de plantejar per escrit expressant la causa o causes en què es fonamenta.

15.3 L'abstenció i la recusació s'han de plantejar davant l'òrgan que va acordar el nomenament, el qual ha de resoldre en el termini de tres dies.

15.4 Contra les resolucions adoptades no es pot interposar recurs, sens perjudici de la possibilitat d'al·legar la recusació en interposar el recurs que sigui procedent contra l'acte que finalitzi el procediment.

Article 16. Notificació

16.1 La incoació de l'expedient amb el nomenament d'instructor i, si s'escau, de secretari, s'ha de notificar al funcionari que estigui subjecte a l'expedient, així com als designats per ocupar els càrrecs esmentats. Les notificacions es practicaran per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció per l'interessat, així com de la data, la identitat i el contingut de l'acte notificat. L'acreditació de la notificació efectuada s'ha d'incorporar a l'expedient.

16.2 Quan l'interessat rebutgi la notificació d'una resolució o d'un acte de tràmit, s'ha de fer constar aquesta incidència en l'expedient, especificant les circumstàncies de l'intent de notificació, es considerarà efectuat el tràmit i es continuarà el procediment.

16.3 La notificació d'una resolució o d'un acte de tràmit es practicarà d'acord amb la normativa reguladora del procediment administratiu.

SECCIÓ SEGONA. ÒRGANS COMPETENTS

Article 17. Competència per a la incoació i nomenament d'instructor i secretari

17.1 Correspon a l'alcalde, o a la persona en qui aquest delegui, la incoació de l'expedient disciplinari i el nomenament d'instructor i, si s'escau, de secretari.

17.2 No obstant el que disposa l'apartat anterior, amb caràcter general, correspon als caps de policia local incoar expedients disciplinaris per faltes lleus, llevat que l'alcalde acordi una altra cosa.

17.3 A la resolució per la qual s'incoa el procediment disciplinari s'ha de nomenar un instructor. Aquest nomenament ha de recaure en personal funcionari que pertanyi a un cos o una escala igual o superior a la de l'inculpat. Si el nomenament recau en un funcionari de policia, aquest ha de tenir una categoria igual o superior.

17.4 Quan la complexitat o transcendència dels fets ho exigeixi, s'haurà de procedir al nomenament d'un secretari que, en tot cas, ha de tenir la condició de funcionari.

17.5 Per a la instrucció dels expedients disciplinaris l'alcalde pot sol·licitar la col·laboració del departament competent en matèria d'ordenació i coordinació de les policies locals de la Generalitat de Catalunya. A aquests efectes, el dit departament podrà proposar una persona instructora o secretària que reuneixi els requisits del punt 3.

Article 18. Òrgans competents per sancionar

18.1 Són òrgans competents per a la imposició de sancions disciplinàries:

- a) El Ple de l'ajuntament per imposar la sanció molt greu de separació del servei.
- b) L'alcalde o persona en qui delegui la imposició de les sancions per faltes molt greus, greus i lleus.

18.2 A excepció del supòsit previst a la lletra a) de l'apartat anterior, l'alcalde pot delegar la competència per sancionar en el regidor que consideri adient per raó de la matèria o en el cap de policia local, així com en els caps d'altres unitats operatives de la policia local que es designin a l'efecte o en altres òrgans o comandaments del mateix ajuntament.

18.3 Amb excepció del supòsit previst a la lletra a) de l'apartat 1, el departament competent en matèria d'ordenació i coordinació de les policies locals de l'Administració de la Generalitat, en supòsits excepcionals i degudament justificats, per a un procediment concret, pot acordar assumir la competència sancionadora, prèvia delegació de l'alcalde.

SECCIÓ TERCERA. ADOPCIÓ DE MESURES CAUTELARS

Article 19. Mesures cautelars

19.1 En el moment d'inici d'un procediment disciplinari instruït a les persones membres dels cossos de la policia local, o durant la seva tramitació, l'òrgan competent per incoar-lo en la via administrativa pot acordar com a mesures preventives la suspensió provisional sense arma ni credencial o el trasllat o adscripció a un lloc de treball intern, sense uniforme i sense arma ni credencial, del policia expedientat. La resolució en què s'acordi d'imposar o de prorrogar les mesures preventives ha de ser motivada.

19.2 Per a l'adopció de les mesures cautelars es tindrà en compte la gravetat dels fets perseguits, la circumstància que puguin ser constitutius de falta greu o molt greu i la necessitat d'adopció per garantir la normalitat del servei o evitar-ne perjudicis, per evitar que s'obstaculitzi la tramitació de l'expedient o bé

per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, sens perjudici de deixar-les sense efecte quan desaparegui la causa que en va motivar l'adopció.

19.3 Les mesures cautelars adoptades en els expedients disciplinaris no podran excedir la durada màxima de l'expedient disciplinari.

19.4 Contra l'adopció de la mesura cautelar es pot interposar recurs de reposició.

19.5 En qualsevol moment del procediment, en vista de les actuacions, l'instructor pot proposar que es mantinguin o revoquin aquestes mesures.

Article 20. Suspensió provisional

20.1 La suspensió provisional es pot acordar per un termini d'un mes, finit el qual es pot prorrogar per un altre mes, i així successivament fins a un termini màxim de sis mesos, llevat que s'interrompi el procediment per una causa imputable a l'expedientat o que hi hagi obert un procediment penal per delictes. En el primer cas, s'interromprà el còmput del termini mentre duri la paralització, i en el segon supòsit, la suspensió provisional es podrà prolongar si el jutge acorda la seva suspensió o una altra mesura impeditiva del desenvolupament del seu lloc de treball.

20.2 La suspensió provisional s'ha d'acordar preceptivament si contra la persona funcionària es dicta ordre d'empresonament o una altra mesura que signifiqui la impossibilitat de desenvolupar el seu lloc de treball, i s'ha de mantenir mentre no es dicti sentència o se'n declari la llibertat.

20.3 La suspensió provisional comporta, mentre dura, la pèrdua de les retribucions corresponents al complement específic i a les gratificacions per serveis extraordinaris.

20.4 El temps de suspensió provisional es computa als efectes del compliment, si s'escau, de la sanció de suspensió de funcions, sens perjudici de l'aplicació de la pèrdua total d'havers que comporta la sanció ferma de suspensió de funcions. La resolució de l'expedient ha de contenir pronunciament exprés respecte de les mesures cautelars adoptades.

20.5 Si, resolt l'expedient, la suspensió no és declarada ferma ni s'acorda la separació del servei, serà procedent la incorporació immediata del funcionari al seu lloc de treball, el pagament de les retribucions deixades de percebre i el còmput com a servei actiu del temps en què hagi restat en la situació de suspens provisional.

20.6 Si la sanció imposada per la resolució de l'expedient és inferior a la suspensió complerta, el temps d'excés es computarà com de servei actiu amb dret a les retribucions corresponents.

20.7 La suspensió de funcions, ja sigui com a sanció, ja sigui com a mesura preventiva, a més de la privació temporal de l'exercici de les funcions, comporta la retirada temporal de l'arma i de la credencial reglamentàries, la prohibició de l'ús de l'uniforme, si escau, i la prohibició d'entrar a les dependències de la policia local sense autorització.

Article 21. Trasllet o adscripció provisional a un altre lloc de treball

21.1 El trasllat, com a mesura cautelar, consisteix en el canvi a una altra unitat o torn diferent d'aquell al qual estigui adscrit el funcionari expedientat.

21.2 L'adscripció a un altre lloc de treball intern comporta la realització de tasques sense uniforme, arma ni credencial.

21.3 El trasllat provisional es computarà als efectes del que estableix l'article 38.

SECCIÓ QUARTA. EL PROCEDIMENT DISCIPLINARI ORDINARI

Article 22. Pràctica de diligències

22.1 Rebuda la notificació de la incoació, l'instructor ha d'ordenar, en el termini de trenta dies, la pràctica de tots els actes d'instrucció que consideri adequats per a la determinació, el coneixement i la comprovació de les dades en virtut de les quals s'hagi de dictar la resolució i, en particular, la d'aquelles proves i actuacions que condueixin a l'aclariment dels fets i a determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.

22.2 Com a primeres actuacions s'ha de prendre declaració a la persona expedientada, s'ha d'ordenar la realització de totes aquelles diligències que es dedueixin de la petició raonada dels subordinats o de la denúncia que hagi motivat la incoació de l'expedient i del que aquell hagi al·legat en la seva declaració. Si l'expedientat no compareix a la citació en la forma escaient, tret que justifiqui una causa suficient, es continuaran les actuacions de l'expedient.

Article 23. Plec de càrrecs

23.1 En vista de les actuacions practicades, l'instructor ha de formular el corresponent plec de càrrecs, el qual ha de contenir tots els fets sancionables que en resultin, amb la seva possible qualificació jurídica, així com les sancions que puguin ser aplicables. S'ha de redactar de forma clara i precisa en paràgrafs separats i numerats per a cada un dels fets imputats.

23.2 El plec de càrrecs s'ha de notificar a l'inculpat, juntament amb vista de l'expedient mitjançant còpia completa de les actuacions practicades fins al moment, i se li concedirà un termini de deu dies per tal que pugui contestar-lo mitjançant les al·legacions que consideri oportunes per a la seva defensa, així com perquè pugui proposar la pràctica de totes aquelles proves que consideri necessàries.

23.3 L'instructor pot proposar en el moment d'elaborar el plec de càrrecs, en vista del resultat de les actuacions practicades, el manteniment o l'aixecament de la mesura cautelar o provisional que, si s'escau, s'hagi adoptat, si bé en qualsevol moment del procediment, en vista de les actuacions, l'instructor pot proposar que es mantinguin o revoquin aquestes mesures i, si escau, també que se sobreseguin l'expedient.

Article 24. Pràctica de proves

24.1 Un cop contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini per fer-ho, l'instructor, d'ofici o a instància de part, pot acordar l'obertura d'un període probatori per un termini no superior a quinze dies, amb la finalitat que es practiquin totes aquelles proves que consideri oportunes.

24.2 Els fets rellevants per a la decisió del procediment es poden acreditar per qualsevol mitjà admissible en dret.

24.3 L'instructor pot denegar d'ofici la pràctica d'aquelles proves que no tinguin relació amb els fets investigats i totes les altres que siguin, al seu judici, impertinents i inútils. La denegació que s'ha de notificar a l'inculpat s'ha de motivar, i no s'hi pot interposar cap tipus de recurs en contra.

24.4 La pràctica de les proves proposades o acordades d'ofici per l'instructor s'ha de notificar prèviament a l'expedientat, indicant-li lloc, data i hora en què es realitzaran, per tal que hi pugui ser present, si ho desitja, així com la seva representació.

24.5 Tots els organismes i dependències de l'Administració pública estan obligats a facilitar a l'instructor els antecedents i informes necessaris, llevat que hi hagi algun precepte legal que ho impedeixi.

Article 25. Vista de l'expedient

25.1 Complementades les diligències previstes, s'ha de donar vista de l'expedient a l'inculpat amb caràcter immediat perquè, en el termini de deu dies, al·legui el que consideri pertinent per a la seva defensa i aporti els documents que consideri d'interès.

25.2 Quan l'inculpat mostri la seva conformitat amb el plec de càrrecs, no hi faci al·legacions o, tot i que n'hi hagi fet, no s'acordi l'obertura d'un període probatori, l'instructor formularà la proposta de resolució sense realitzar el tràmit de vista que es disposa en l'apartat anterior.

Article 26. Inexistència de responsabilitat disciplinària

26.1 Si l'instructor, en qualsevol fase del procediment, dedueix la inexistència de responsabilitat disciplinària o de proves adequades per fonamentar-la, proposarà motivadament el sobreseïment i l'arxivament de les actuacions, perquè l'òrgan competent per sancionar resolgui el que consideri procedent.

26.2 Quan aquest òrgan incoador resolgui la continuació del procediment, es retornarà l'expedient a l'instructor perquè en prossegueixi la tramitació.

Article 27. Proposta de resolució

27.1 Finalitzat el tràmit de vista de l'expedient, l'instructor ha de formular la proposta de resolució dins els deu dies següents, en la qual fixarà amb precisió els fets i en farà la valoració jurídica per determinar si es considera que s'ha comès o no alguna falta. En el primer cas, es determinarà la falta o faltes en què s'ha incorregut, la responsabilitat del funcionari inculpat, així com la sanció disciplinària a imposar.

27.2 L'instructor ha de notificar la proposta de resolució a la persona interessada perquè, en el termini de deu dies, pugui al·legar el que consideri convenient per a la seva defensa. Rebudes les al·legacions, s'incorporaran a l'expedient.

Article 28. Remissió de l'expedient

28.1 Escoltada la persona interessada o transcorregut el termini sense cap al·legació a la proposta de resolució, l'instructor ha de trametre amb caràcter immediat l'expedient complet a l'òrgan competent per resoldre, convenientment ordenat i foliat, per tal que aquest dicti la resolució que correspongui.

28.2 L'òrgan competent per imposar la sanció pot retornar l'expedient a l'instructor per a la pràctica d'aquelles diligències complementàries que siguin imprescindibles per a la decisió final. En aquest supòsit, abans de donar novament tramesa de l'expedient a l'òrgan competent per imposar la sanció, s'ha de donar vista de les actuacions al funcionari inculpat per un termini de deu dies, amb la finalitat que pugui al·legar tot el que consideri oportú per a la seva defensa.

Article 29. Ampliació de terminis i durada de l'expedient

29.1 Qualsevol dels terminis establerts en aquest Decret pot ser ampliat per l'instructor sempre que hi hagi causa justificada i que es faci constar així en l'expedient.

29.2 Amb caràcter general la durada màxima de l'expedient, des de la incoació fins a la notificació de la resolució que s'adopti, no pot ser superior a sis mesos, llevat que l'instructor justifiqui una pròrroga expressa o hi hagi una conducta dilatòria de la persona expedientada.

Article 30. Resolució

30.1 La resolució que posa fi al procediment disciplinari s'ha d'adoptar en el termini de quinze dies, comptadors des de la recepció de l'expedient, i resoldrà totes les qüestions plantejades a l'expedient. La resolució ha de ser motivada i no es poden acceptar fets que influeixin en la determinació de la sanció sobre els quals l'expedientat no hagi pogut al·legar i proposar prova en el decurs del procediment, exceptuant el cas en què, de la consideració d'aquests fets, millori per a l'imputat la situació derivada de la proposta de resolució.

30.2 Si l'òrgan competent considera que la qualificació apropiada revesteix més gravetat que l'assenyalada a la proposta de resolució, es donarà trasllat d'aquesta circumstància a l'expedientat per tal que, en el termini de cinc dies, pugui presentar-hi al·legacions.

30.3 En la resolució que posa fi al procediment disciplinari s'ha de determinar amb precisió la falta que es considera comesa amb el precepte que la recull, la persona funcionària responsable, la sanció que s'imposa i el precepte en què aquesta s'estableix.

30.4 Tant en el supòsit anterior com quan la resolució estimi la inexistència de falta disciplinària o de responsabilitat de la persona funcionària expedientada, s'ha de fer declaració expressa, si escau, sobre les mesures provisionals que s'hagin pogut adoptar durant el procediment.

30.5 La resolució s'ha de notificar a la persona expedientada, amb expressió del recurs o recursos que s'hi puguin presentar en contra, l'òrgan davant el qual s'han de presentar i els terminis per interposar-los. Si el procediment es va iniciar com a conseqüència d'una denúncia, la resolució ha de ser notificada al denunciant.

SECCIÓ CINQUENA. EL PROCEDIMENT DISCIPLINARI ABREUJAT

Article 31. Instrucció de procediment abreujat

L'acord d'incoació del procediment abreujat contindrà els fets que l'han motivat i el nomenament d'instructor. L'acord s'ha de notificar a la persona designada per exercir aquest càrrec, la qual, en vista de les actuacions practicades, el notificarà a la persona expedientada amb còpia de les actuacions que existeixin fins en aquell moment, i la citarà a fi que comparegui i sigui escoltada en declaració, a la qual podrà aportar els documents i justificacions pertinents i proposar les proves que consideri per a la seva defensa.

Article 32. Proposta de resolució

L'instructor practicarà les proves que consideri oportunes i formularà una proposta de resolució on s'han d'exposar els fets imputats a l'expedientat, les infraccions que puguin constituir, les sancions aplicables, l'autoritat competent per resoldre i la normativa que li atorga la competència. La proposta s'ha de notificar a la persona expedientada, juntament amb còpia de les actuacions de les quals no hagi tingut còpia per tal que en el termini de deu dies al·legui tot el que consideri convenient per a la seva defensa. Rebutdes les al·legacions, s'incorporaran a l'expedient amb un informe de l'instructor.

Article 33. Resolució

33.1 Transcorregut el termini anterior, l'instructor, sense cap altre tràmit, elevarà l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

33.2 Seguidament, i en el termini de cinc dies, l'òrgan corresponent dictarà resolució que posi fi al procediment abreujat.

33.3 La resolució ha de ser motivada, donarà resposta a totes les qüestions plantejades, inclosos el resultat i la valoració de les proves practicades, i especificarà la persona responsable, la tipificació de la falta i la sanció aplicable. La resolució s'ha de notificar amb expressió del recurs que s'hi pot interposar, el termini per interposar-lo i l'òrgan davant el qual s'ha de presentar.

33.4 La durada màxima de l'expedient és de tres mesos, llevat de pròrroga justificada per l'instructor.

Article 34. Canvi de tipus de procediment

En qualsevol moment anterior a la resolució, l'òrgan competent per incoar pot acordar que se segueixi el procediment ordinari establert en la secció anterior, si les circumstàncies del cas ho aconsellen.

CAPÍTOL 4. EXECUCIÓ DE LA SANCIÓ

Article 35. Execució de la sanció

35.1 Les sancions disciplinàries s'han d'executar a partir de la fermesa en via administrativa de la resolució per la qual s'imposen.

35.2 Les sancions disciplinàries s'han d'executar segons els termes de la resolució en què s'imposin i en el termini màxim de dos mesos, llevat que per causes justificades se n'estableixi un altre de diferent en la resolució esmentada. L'òrgan sancionador podrà acordar d'ofici o a instància de la persona interessada, quan hi hagi una causa justificada per fer-ho, la suspensió de l'execució de la sanció per un temps inferior a la de la prescripció.

El termini de suspensió de la sanció és computable als efectes de cancel·lació.

35.3 Si el compliment de la sanció no és possible en el moment en què es dicta la resolució, perquè el funcionari es troba en una situació administrativa que ho impedeix o en incapacitat temporal, la sanció es farà efectiva quan el canvi de situació del funcionari ho permeti o quan es produeixi l'alta mèdica, llevat que hagi transcorregut el termini de prescripció.

35.4 Si, abans que es dicti la resolució corresponent, la persona expedientada adquireix la situació administrativa de servei actiu en un cos policial o una escala diferents d'aquells als quals pertanyia quan va cometre la falta disciplinària, l'expedient ha de continuar la tramitació fins al seu acabament.

CAPÍTOL 5. SANCIONS DISCIPLINÀRIES

Article 36. Les sancions

36.1 Per la comissió de faltes molt greus es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) La separació del servei.
- b) La suspensió de funcions, per més d'un any i menys de sis, amb pèrdua de les retribucions.

36.2 Per la comissió de faltes greus es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) La suspensió de funcions, per més de quinze dies i menys d'un any, amb pèrdua de les retribucions.
- b) El trasllat a un altre lloc de treball, que pot comportar minoració de retribucions.

36.3 Per la comissió de faltes lleus es pot imposar alguna de les sancions següents:

- a) La suspensió de funcions, per un període d'un a quinze dies, amb pèrdua de les retribucions.
- b) El trasllat a un altre lloc de treball, que no pot comportar minoració de retribucions.
- c) La deducció proporcional de les retribucions, en el cas de les faltes de puntualitat i d'assistència lleus.
- d) L'amonestació.

Article 37. Deducció proporcional de retribucions

37.1 En la sanció consistent en la deducció proporcional de les retribucions, s'ha de prendre com a base la totalitat de les remuneracions íntegres mensuals, llevat de l'ajut familiar que percebi el funcionari en el moment de la comissió de la falta, i s'ha de dividir la base per 30.

37.2 El resultat que s'obtingui d'aquesta operació es dividirà pel nombre d'hores que el funcionari tingui obligació de complir, de mitjana, cada dia. La quantitat obtinguda serà el valor/hora, que s'ha d'aplicar al temps de treball no realitzat per l'incompliment de la jornada de treball.

Article 38. Trasllet a un altre lloc de treball

El trasllat de lloc de treball pot consistir en el canvi a una altra unitat o torn diferent d'aquells a què estigui adscrit el funcionari sancionat i comporta la impossibilitat de concursar o de participar en procediments de promoció en el període màxim de dos anys. Aquest període s'ha de determinar a la resolució sancionadora i es computa des del moment en què s'efectua el trasllat.

Article 39. Suspensió de funcions

39.1 La suspensió de funcions comporta la privació temporal de l'exercici de les funcions, la retirada de l'arma i de la credencial reglamentàries, la prohibició de l'ús de l'uniforme, si escau, i la prohibició d'entrar a les dependències de la policia local sense autorització.

39.2 Quan la suspensió de funcions sigui per falta greu o molt greu, també comportarà la impossibilitat de concursar o de participar en procediments de promoció durant el període de compliment de la sanció.

Article 40. Graduació de les sancions

40.1 Per graduar les sancions, a més de les faltes objectivament comeses, cal tenir en compte, d'acord amb el principi de proporcionalitat, els criteris següents:

- a) La intencionalitat.
- b) La pertorbació dels serveis.
- c) Els danys i perjudicis produïts a l'Administració o als administrats.
- d) La reincidència en la comissió de faltes. Hi ha reincidència quan la persona funcionària, en el moment de cometre la falta, ja hagi estat sancionada anteriorment en resolució ferma per una altra falta de més gravetat o per dues de gravetat igual o inferior i que no hagin estat cancel·lades o s'hagin hagut de cancel·lar.
- e) El grau de participació en la comissió o l'omissió.
- f) La transcendència per a la seguretat pública.

g) En el cas de la infracció molt greu prevista a l'article 48.e) de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, es valorarà específicament la quantia o entitat de la pena imposada en virtut de sentència ferma, així com la relació de la conducta delictiva amb les funcions policials.

40.2 Es poden valorar com a circumstàncies atenuants les següents:

a) L'historial professional, que només es podrà valorar com a circumstància atenuant.

b) El reconeixement de la infracció comesa davant el seu comandament superior abans de conèixer l'inici del procediment disciplinari.

c) El penediment i la reparació dels danys i perjudicis causats en el que sigui possible.

Article 41. Grau de consumació

Si no s'ha consumat la falta disciplinària, s'incorrerà en responsabilitat d'acord amb els criteris de graduació de les sancions a l'efecte de reduir la gravetat de la sanció a imposar, quan per la naturalesa de la infracció sigui possible. Igualment i de la mateixa manera, les persones membres dels cossos de policia local que indueixin altres a fer actes o a tenir conductes constitutives de falta disciplinària incorreran en la mateixa responsabilitat que aquestes si no s'ha consumat la falta.

CAPÍTOL 6. EXTINCIÓ DE LA RESPONSABILITAT

Article 42. Extinció de la responsabilitat

La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, per mort, per indult, per amnistia i per la prescripció de la falta o de la sanció.

Article 43. Prescripció de les faltes

43.1 Les faltes molt greus prescriuen al cap de sis anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap d'un mes.

43.2 El còmput del termini de prescripció de les faltes s'inicia des que es comet la falta.

43.3 La prescripció s'interromp per la iniciació del procediment; a aquest efecte, la resolució d'incoació de l'expedient disciplinari ha de ser degudament notificada, i torna a córrer el termini de la prescripció si l'expedient roman paralitzat durant més de sis mesos per una causa no imputable a la persona expedientada.

43.4 Quan s'iniciï un procediment penal contra una persona membre dels cossos de policia local, la prescripció de les infraccions disciplinàries que puguin derivar dels fets queda suspesa per la incoació d'aquell procediment, encara que no s'hagi procedit disciplinàriament. En aquests supòsits, el termini torna a córrer des de la data de la fermesa de la resolució judicial.

Article 44. Prescripció de les sancions

44.1 Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de sis anys, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per faltes lleus al cap d'un mes, a comptar de la data de notificació de les sancions.

44.2 El còmput del termini de prescripció de la sanció comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció o des que es trenqui el seu compliment, si ja ha començat.

44.3 En el cas de concurrència de diverses sancions, el termini de prescripció de les sancions que siguin fermes i estiguin pendents de compliment es comença a comptar des de l'endemà del dia en què quedi extingida la sanció que la precedeixi o, si escau, des de la data en què hagi tingut eficàcia la inexecució de la sanció.

44.4 El compliment dels terminis de prescripció de la sanció, comptats a partir del moment en què s'ha complert la sanció, comporta la cancel·lació de les anotacions corresponents a l'expedient personal.

Article 45. Inscripció de la sanció i cancel·lació

45.1 Les sancions disciplinàries s'han d'inscriure a l'expedient personal, amb indicació de les faltes que les van motivar.

45.2 Aquestes inscripcions, exceptuant la referida a la separació del servei mentre no es produeixi la rehabilitació, es cancel·len d'ofici o a petició de l'interessat, un cop transcorregut un període de sis mesos, dos anys o tres anys des del compliment de la sanció corresponent, segons es tracti respectivament d'una sanció per falta lleu, greu o molt greu, i sempre que durant aquest temps el sancionat no hagi donat lloc a un altre procediment disciplinari per fets comesos en aquest període que acabin amb la imposició de sanció.

45.3 La cancel·lació produeix efectes, inclosos els d'apreciació de la reincidència.

Article 46. Pèrdua de la condició de funcionari

46.1 Si durant la substanciació del procediment sancionador es produeix la pèrdua de la condició de funcionari de la persona expedientada, s'ha de dictar resolució en la qual, amb la invocació de la causa, s'ordini l'arxivament de les actuacions, sens perjudici de la responsabilitat civil o penal que li pugui ser exigida.

46.2 Les mesures provisionals que s'hagin adoptat envers la persona expedientada es deixaran, alhora, sense efecte.

Disposició adicional

El que disposa aquest Reglament s'estableix sens perjudici de l'aplicació de la legislació que regula el règim especial del municipi de Barcelona.

Disposició transitòria

Aquest Reglament és d'aplicació obligatòria als procediments que s'incoïn amb posterioritat a la seva entrada en vigor.